

[Søren Olesen.]

ker ministeren for at billige, at der sløses med maden, eller tror, at andre skulle billige det. Når jeg fremdrog dette spørgsmål, var det naturligvis slet ikke ment på den måde, men jeg gjorde det ud fra den betragtning, at disse tilfælde viser, at trangen ikke er lige stor overalt. Det forekommer mig, at jeg fornylig har læst, at man måtte ofre flere tusind kroner for at rense en kloakledning, som var blevet stoppet med madpakker fra skolebespisningen, og denne meddelelse er ikke blevet dementeret i aviserne, så der må vel være noget om den tale. Derfor synes jeg i hvert fald, at skal vi gennemføre loven, skal vi også have valgfrihed, således at man kan nøjes med at uddele mælk, hvis man ønsker det, fordi der så er mindst anledning til misbrug.

(Kort bemærkning).

Petra Petersen: Jeg vil gerne sige til den ærede ordfører for retsforbundet (Søren Olesen), at det med kloakledningen i København er det rene vrøvl. De kloakarbejdere, man har spurgt, kender overhovedet ikke til den sag. Jeg synes, man burde være lidt varsom med at trække den frem. Jeg ved fra min hjemby, hvor man rejste en kampagne mod skolebespisningen, og hvor det ærede medlem fru Sofie Pedersen dengang var formand for skolekommissionen og lod foretage en undersøgelse for Odense for at se, om der var spild, at det viste sig, at det var ganske minimalt. I enhver husholdning er der jo iøvrigt også spild.

(Kort bemærkning).

Søren Olesen: Hvis det er tilfældet, må det være aviserne, der lyver. Jeg har ikke kunnet konstatere det, men det har været skrevet, og jeg har også ved personlige samtaler med nogle lærere hørt, at det tit kneb med at holde den justits, man gerne havde ønsket mellem børnene, så de behandlede maden ordentligt. Men jeg har altså ikke fremsat nogen påstand om, at nogen skulle billige, at der bliver sløset med maden. Det er der ikke nogen i denne sal der gør — og heller ikke andre, men at der er vanskeligheder på dette område, tror jeg man må indrømme.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Poul Sørensen spurgte mig, hvilken begrundelse jeg har for nu at vende tilbage til den form, der kun taler om skolebespisning, ikke mælketildeling. Jeg kan henvise til sundhedsstyrelsen. Det var det, jeg forsøgte i mit første indlæg at gøre opmærksom på, at når vi kommer med forslag om en skolebespisning af den foreslåede karakter, er det, fordi de sagkyndige, der har arbejdet med problemerne, henviser til, hvad de mener er mest formålstjenligt, og her har sundhedsstyrelsen udtalt — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Sundhedsstyrelsen vil dog understrege, at der langt fra gennem en tildeling af mælk og vitaminpræparater som nævnt opnås ernæringsmæssige og sundhedsmæssige fordele som ved gennemførelsen af en egentlig skolebespisning.“

Det er et citat, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen sikkert kender. Når vi fra regeringens side skal iværksætte en foranstaltning, mener vi, det er rimeligt at gøre det på en sådan måde, at den dækker det, som sundhedsstyrelsen mener er det rigtige.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen sagde, at retsforbundet havde stemt for en tilsvarende lov, dengang det kun gjaldt trangs tilfælde. Det beror på en fejlhuskning. Det, der var tale om, og som vi allesammen stemte for, var den lov, der blev gennemført i 1948, hvorefter alle kunne deltage i skolebespisning efter samme retningslinier, som her er foreslået.

Det spørgsmål, der har været fremme i bladene om, at der skulle være puttet madpakker i en kloak, så det har kostet flere tusinde kroner at få den rensat, har jeg foranlediget undersøgt, og jeg håber, at jeg senere kan give en redegørelse for dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Vi fik en forklaring fra den højtærede minister på ministerens og regeringens syn på spørgsmålet om mælken. Den forklaring godtager jeg ikke, og jeg er ganske overbevist om, at den højtærede minister ikke er i samklang med livet udenfor denne sal. Ministeren kan se af det materiale, han råder over — det gælder også de 10 nye